

A „Civilek a Gyermekéért – 7 lépésben a megelőzésért” program tapasztalatainak összegzése

A „Civilek a Gyermekéért – 7 lépésben a megelőzésért” program 2014. augusztus 1. és 2016. április 30. között valósult meg a Norvég Civil Támogatási Alap pályázati finanszírozásával azzal a céllal, hogy helyi szinten bővítse a felelős civilek, a gyermekekkel napi szinten kapcsolatban álló felnőttek (elsősorban szülők, pedagógusok, emellett óvónők, nevelőszülők, gyermekvédelmi szakemberek stb.) ismereteit a gyermekek ellen elkövetett szexuális visszaélések megelőzéséről, a veszélyhelyzetek elkerüléséről, a témáról való hatékony kommunikációról. A program a gyermekek környezetében élő felnőttek oktatásán, a témára való érzékenyítésén keresztül kívánja erősíteni a felnőttek felelősségvállalását a megelőzésben.

A módszer a Blátt Áfram nevű izlandi partnerszervezet több évtizedes tapasztalaton nyugvó programjának adaptációja, amelynek alapját az amerikai Darkness to Light (D2L) program képezi. A D2L hatását a megelőzésben 2007-ben bizonyítékokon alapuló vizsgálat támasztotta alá, és a program 2009-ben az év bűnmegelőzési programja lett az Egyesült Államokban. A program 10 éve indult és már 16 országban fut.

A program koordinátora a budapesti székhelyű Lélekben Otthon Közhasznú Alapítvány volt, emellett 6 városból 5 civil partnerszervezet vett részt a program megvalósításában: Család, Gyermekek, Ifjúság Kiemelkedően Közhasznú Egyesület (Budapest), Szelíd Szavakkal Alapítvány (Miskolc), Szociális Szolgáltatók Közhasznú Egyesülete (Szombathely), Lepkeszárny Alapítvány (Győr és Sopron), Igazgyöngy Alapítvány (Berettyóújfalú).

A módszer bevezetése több lépésben történt, három fő feladat köré csoportosulva:

1. *Trénerképzés*. 2014 novemberében izlandi trénerképzés a Budapesten és a vidéki városokban működő helyi civil szervezetek által delegált 2-2, összesen 10 főt kiképeznek módszer specifikus trénerre (ún. facilitátorra).
2. *Anyagok fordítása és magyar viszonyokra adaptálása*. Ezután 2015 januárjáig a képzési anyagot jelentő dvd és munkafüzet fordítása történt meg. A 7 lépés munkafüzetet hazai adatokkal is kiegészítettük, mint pl. a gyermekbántalmazásra vonatkozó magyar jogszabályok, a gyermekbántalmazásra vonatkozó legfrissebb statisztikák, segítő civil szervezetek elérhetőségei.
3. *Tréningek Budapesten és vidéken*. 2015 februárja és 2016 áprilisa között az elsajátított tudás birtokában, a fenti oktatási anyagokkal a kiképzett trénerképzés saját lakókörnyezetükben, helyi szinten a közreműködő civil szervezetek segítségével toborzott résztvevőket csoportokban, a fent említett 3 órás képzésben megtanították a 7 lépés módszerre. Az így kiképzett résztvevők a „gyermekvédelmi szakemberek” lettek (erről oklevelet is kaptak), akik a környezetükben a megelőzés, felismerés és ésszerű reakció elsajátított módszereit alkalmazva képesek a szexuális bántalmazást megelőző környezet kialakítására, és az időben történő beavatkozásra.

A program célja nem az volt, hogy szakembereket képezzünk, hanem hogy a szülők, tanárok, felnőttek felvilágosításán keresztül és őket egy hatékony lépésekből álló eszköztárral felvértezve minimálisra csökkentsük a gyermekek ellen elkövetett szexuális bántalmazás esélyét, hogy gyermekeink nagyobb biztonságban legyenek. A program előnye és sikerének titka, hogy bárki által elsajátítható egy háromórás képzés keretében. A hosszú távú cél a megelőzés, mint szemlélet minél szélesebb körben történő terjesztése, valamint, a gyermekekért felelősséget vállaló civilek összekapcsolása egy országos hálózat keretében.

Az egyes tréningeken a képzés előtt és után kérdőíves attitűdfelmérést végeztünk, mellyel három célunk volt:

- a résztvevők háttérének megismerése (nem, életkor, lakhely, foglalkozás szerint),
- a tréning hasznosságának felmérése,
- a résztvevők által a program és a tréner értékelése.

Alábbiakban következzen az összesen 40 db tréning és az azokon kitöltött 365 db értékelő kérdőív (ún. előtte és utána kérdőívek) statisztikai bemutatása és a levont következtetések ismertetése. Előre kell bocsátanunk, hogy valójában összesen 368 fő vett részt a tréningeken, de 3 fő nem töltötte ki a kérdőívet, így 365 fővel számolunk a statisztikákban, ami arányaiban nem okoz eltérést.

1. A tréningek eloszlása a közreműködő civil szervezetek és a tréningek megvalósulási helyszíne szerint (össz. 365 fő)

civil szervezet	megvalósulás helyszíne	dátum	résztevők száma (fő)	résztevők összesen (fő)
Család, Gyermek, Ifjúság Kiemelkedően Közhasznú Egyesület	Budapest	2015.02.03.	6	68
		2015.02.04.	10	
		2015.02.17.	9	
		2015.02.27.	9	
		2015.03.02.	11	
		2015.03.02.	6	
		2015.03.23.	8	
2015.03.30.	9			
Szelíd Szavakkal Alapítvány	Budapest	2015.02.14.	9	126
		2015.02.21.	7	
		2015.03.02.	7	
		2015.03.14.	13	
		2015.03.16.	6	
		2015.03.17.	11	
		2016.04.03.	7	
	2016.04.30.	10		
	Nagytarcsa	2015.04.11.	4	
	Miskolc	2015.05.28.	8	
		2015.05.29.	6	
	Tatabánya	2015.10.03.	7	
		2015.10.03.	3	
Budakalász	2016.01.23.	15		
Solymár	2016.04.18.	13		
Szociális Szolgáltatók Közhasznú Egyesülete	Szombathely	2015.03.05.	10	39
		2015.03.20.	9	
		2015.04.10.	7	
		2016.04.18.	13	
Lepkeszárny Alapítvány	Sopron	2015.04.09.	9	31
		2016.03.17.	9	
		2016.04.14.	7	
	Győr	2015.04.10.	6	
Igazgyöngy Alapítvány	Told	2016.03.07.	18	44
	Berettyóújfalu	2016.03.17.	10	
	Magyarhomorog	2016.04.29.	16	
Lélekben Otthon Közhasznú Alapítvány	Kaposvár	2015.03.25.	10	57
		2015.03.26.	6	
	Dencsháza	2015.03.27.	12	
	Pilisvörösvár	2015.05.06.	15	
	Budapest	2015.05.16.	5	
	Cellödömlök	2016.04.19.	9	

Összesítve a „Civilek a Gyermekéért – 7 lépésben a megelőzésért” program keretében 40 képzés valósult meg Budapesten és 15 vidéki, azaz összesen 16 helyszínen. A Család, Gyermek, Ifjúság Kiemelkedően Közhasznú Egyesület 8 képzésen összesen 68 fő, a Szelíd Szavakkal Alapítvány 6 helyszínen összesen 126 fő, a Szociális Szolgáltatók Közhasznú Egyesülete egy helyszínen 39 fő, a

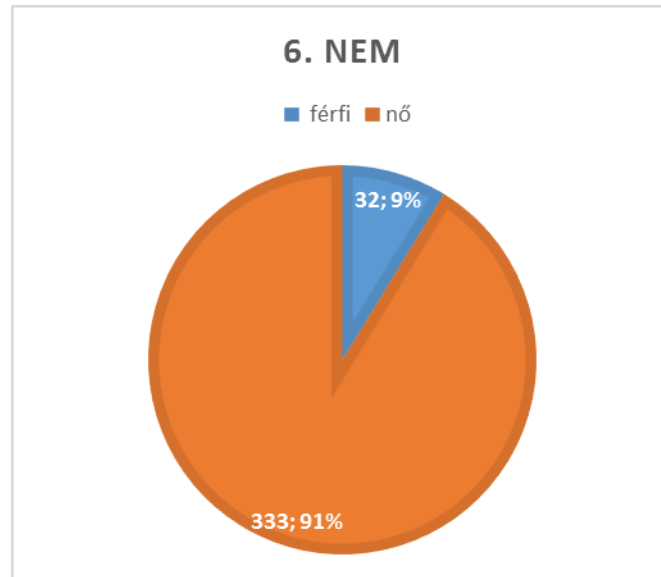

Lepkeszárny Alapítvány 2 helyszínen 31 fő, az Igazgyöngy Alapítvány 3 helyszínen 44 fő, és a nagy számú jelentkező miatt a Lélekben Otthon Közhasznú Alapítvány 5 helyszínen 57 fő tréningjét végezte el. A program elején 5 helyszínnel és helyszínenként 30 fővel, képzésenként átlag 10 fővel, azaz összesen 150 fő képzésével számoltunk. Főleg a program elején, a nagyszámú budapesti civil érdeklődő miatt alakult a majd két és fél szerez végeredmény (365 fő 150 helyett), de a program sikerét bizonyítja, hogy több olyan helyszínre is hívtak minket, amit eredetileg nem terveztünk be (16 helyszín 5 helyett). A legkevesebb 3 fő, a legtöbb 18 fő volt egy csoportban (mindkettő ritka kivétel), átlagosan 9 fő vett részt egy képzésen (mi 10 fővel számoltunk, ami majdnem megegyezik). A megvalósulási helyszínek a szervezetek székhelyei mellett óvodák, anyaoththonok, gyermekvédelmi központok, gyermekházak, általános iskolák, anyaközpontok, közösségi házak, cserkész egyesületek és asszonyközösségek voltak.

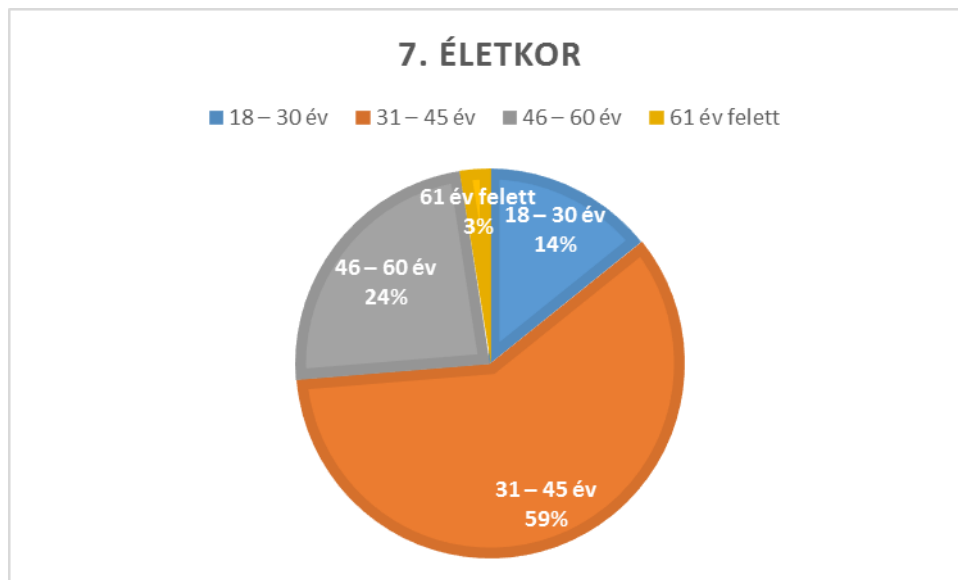

2. A résztvevők háttere, motivációja

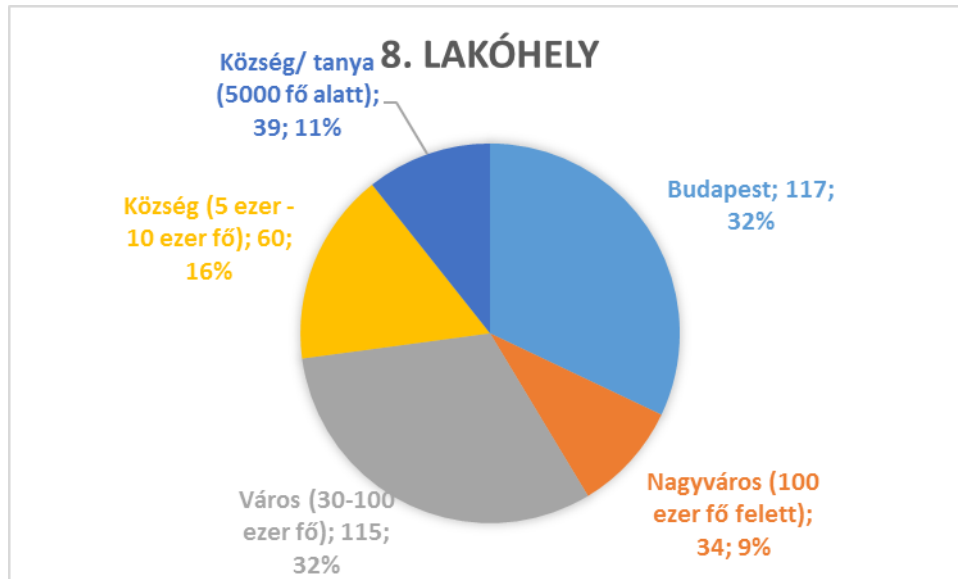
Az „előtte kérdőív” 6-tól 12-ig kérdéseiben a résztvevők hátterére (nem, életkor, lakóhely, munkahely, foglalkozás) és motivációjára (a részvétel oka, vele élő gyermekek száma) voltunk kíváncsiak.

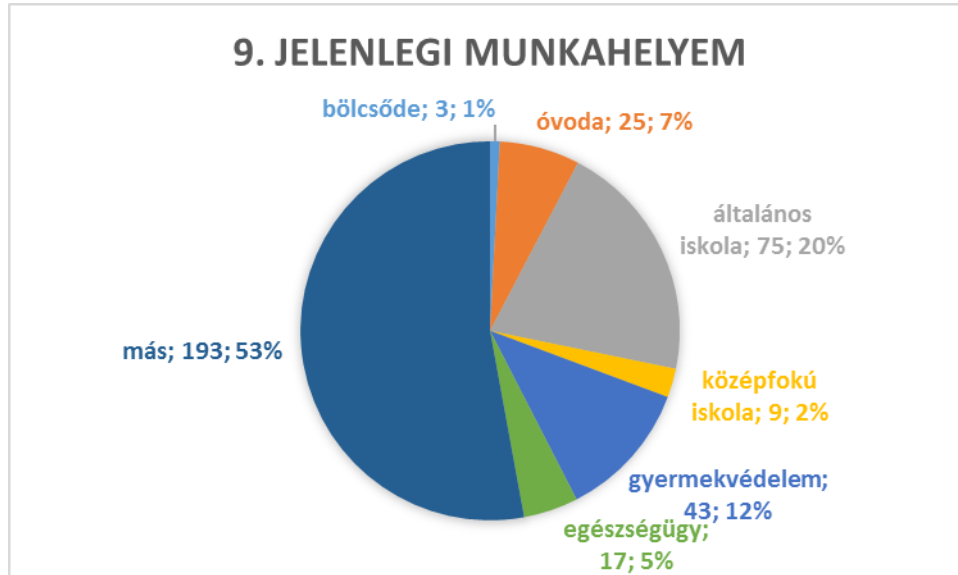
Az előzetes várakozásoknak megfelelően, sokkal több nő érdeklődött a képzés iránt, mint férfi.

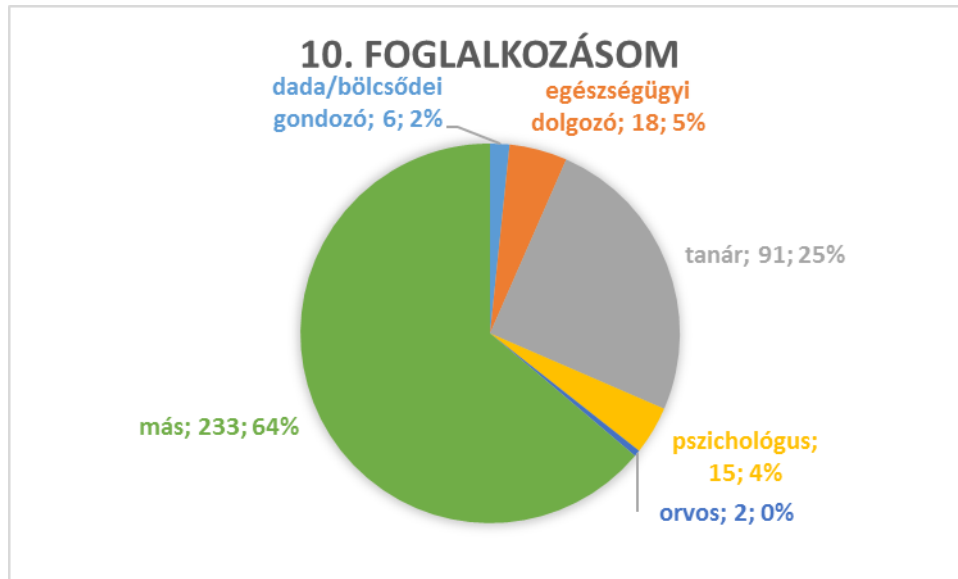
A résztvevők több mint a fele a 31–45 év közötti korosztályból került ki. Ennek oka az lehet, hogy gyermekvállalás szempontjából ők a legjobban érintettek.

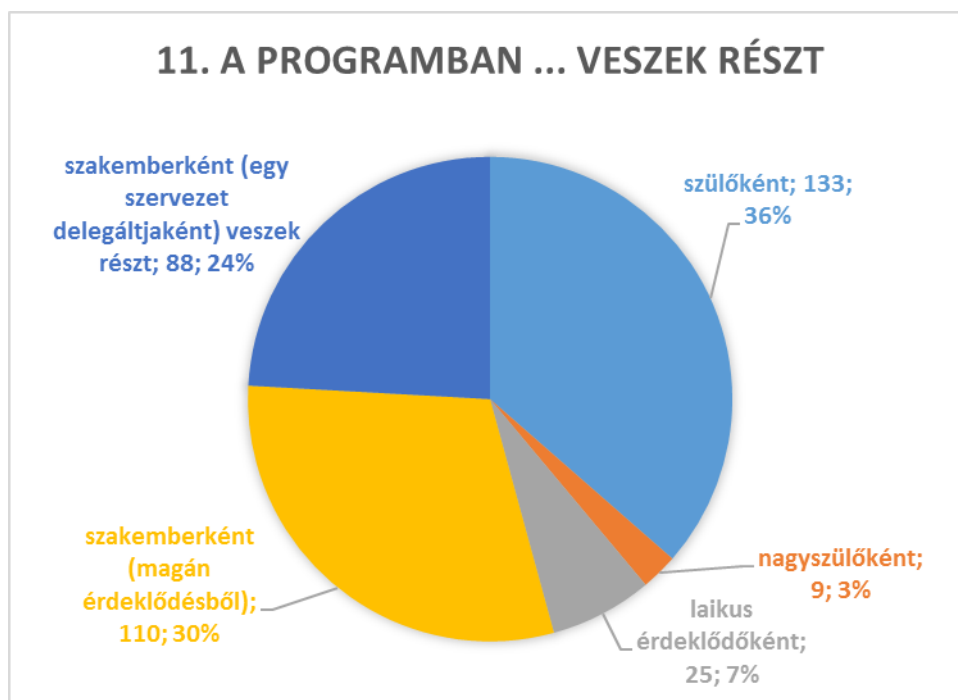
A lakóhely szerinti eloszlás alapján a résztvevők legnagyobb része vidéki városokból jött (város és nagyváros össz. 41%), utánuk következik Budapest (32%), és majd' egynegyedük községből, faluból, tanyáról érkezett (össz. 27%). Az „1. A tréningek eloszlása a civil szervezetek és a tréningek megvalósulási helyszíne szerint (össz. 365 fő)” részben megjelölt képzési helyszínek és az itt található adatok között nagy az átfedés, de természetesen, aki Miskolcon vagy Budapesten vett részt egy tréningen, élhet a városhoz közeli községben, kisvárosban, faluban is. Fontos kiemelni, hogy a képzéseken résztvevők 32%-a lakik Budapesten, azaz nagy többségük (68%) vidéken él. Ez megerősíti, hogy nem egy Budapest-centrikus, hanem országos programról van szó.

A 9. kérdésben arra voltunk kíváncsiak, hogy a résztvevők hol dolgoznak, mert ebből lehet arra következtetni, naponta hány gyermekkel állnak kapcsolatban, a tréning elvégzése után hány gyermeknek lehetnek védelői. A képzést elvégzők több mint a fele nem szakember, azaz civil (53%), össz. 30%-a (bölcsőde, óvoda, általános és középiskola) iskolai dolgozó, 12%-uk a gyermekvédelemben, 5%-uk az egészségügyben dolgozik. A program elsősorban szülőknél és tanároknál szólt, úgyhogy az arányok megfelelnek az előzetes várakozásnak.

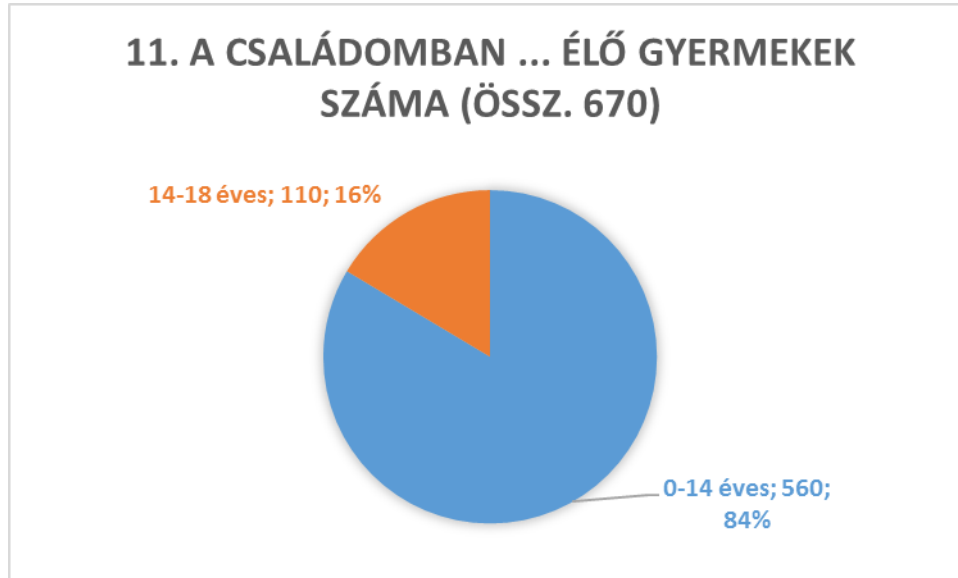
A foglalkozásra való rákérdezés tovább pontosítja a résztvevők és a gyermekek viszonyát. Itt is megfigyelhető, hogy a válaszadók legnagyobb része civil (64%), és második legnagyobb csoportként 25%-uk tanár. Ez kevesebb, mint az előző kérdésben az iskolai dolgozók száma, aminek az az oka, hogy nem csak tanárok, hanem egyéb iskolában dolgozó felnőtt (pl. adminisztrátor) is részt vett a képzéseken. Ez megint öröndetes, hiszen nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a képzés minden felelős felnőttnek, nem csupán a szakembereknek szól!

Fontosnak tartottuk ezt a kérdést, mivel a szülő és a szakember nem egymást kizáró fogalmak. Nyilvánvalóan lehet valaki tanár és egyben szülő is stb. Mi a képzések elején azt ajánlottuk a résztvevőknek, hogy aki szakember, az is próbálja erre a 3 órára letenni a szakember „kalapot”, amit jelképesen visel, és szülőként, civilként jelen lenni. A talán kissé bonyolult kategóriák alatt a következőket értettük. A szülő és nagyszülő olyan személy, akinek van 18 évesnél fiatalabb gyermeke, unokája. A laikus érdeklődő olyan résztvevő, aki nem szakember, de jelenleg nem is szülő,

nagyszülő, azaz nincs 18 évesnél fiatalabb korú gyermeke, unokája, ám érdekli a téma. Aki valamilyen szakember volt, két csoportra bontható: volt, aki „önszorgalomból” jelentkezett egy képzésünkre, és volt, akinek a munkahelye szervezte a képzést, arra ún. delegálta őt (ez természetesen nem volt kötelező, csak a lehetőséget ajánlottuk fel). Ám a kérdőívnek ez a része is önkéntes volt, úgyhogy a résztvevő maga sorolta be önmagát egy-egy kategóriába.

Arra voltunk kíváncsiak, hogy a résztvevők motivációjában a gyermek életkora mekkora tényezőt jelent. Egyértelműen a 14 év alatti gyermekkel rendelkező szülőket érdekelte legnagyobb arányban a program. A kérdés azonban leszűkíti a kört a családban élő gyermekekre, amit a résztvevők az egy háztartásban élő gyermekeként értelmeztek. Így kimaradt azon gyermekek száma, akikkel nem napi szinten ugyan, de kapcsolatban állnak a résztvevők, akikre a program ugyanúgy vonatkozik, hiszen minden felnőtt minden gyermek iránti felelősségét hangsúlyozza. Ők a rokonok, barátok, szomszédok gyermekei, ami ennek több tízszerese, pedagógusoknál ez a szám nyilván a több százszorosa is lehet. Ezért átlagban azt vettük alapul, hogy egy felnőtt 10 gyermeket tud „elérni” a program adta megelőzési eszközökkel.

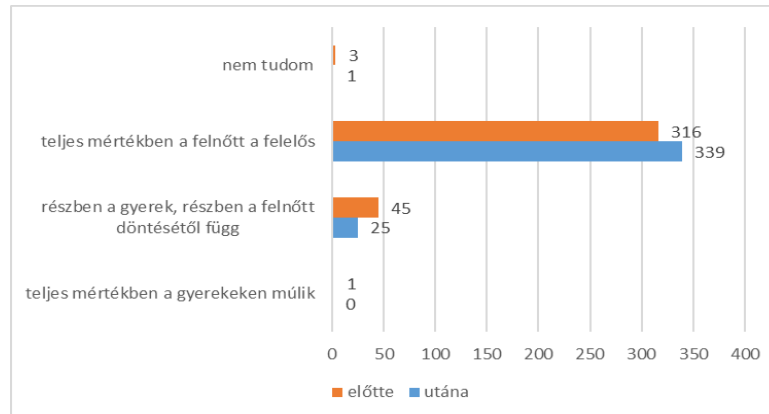
ÖSSZEFOGLALVA, a programban résztvevők döntően nők voltak (10 nőből 1 férfi arányban), akik főleg 30 év feletti, 14 év alatti gyermekeik vannak és kétharmaduk vidéken, egyharmaduk Budapesten él. A résztvevők kétharmada volt teljesen civil, szülő, egyharmaduk valamilyen területen szakember is (pedagógus, gyermekvédelemben dolgozó stb.).

3. A résztvevők attitűdváltozásának vizsgálata

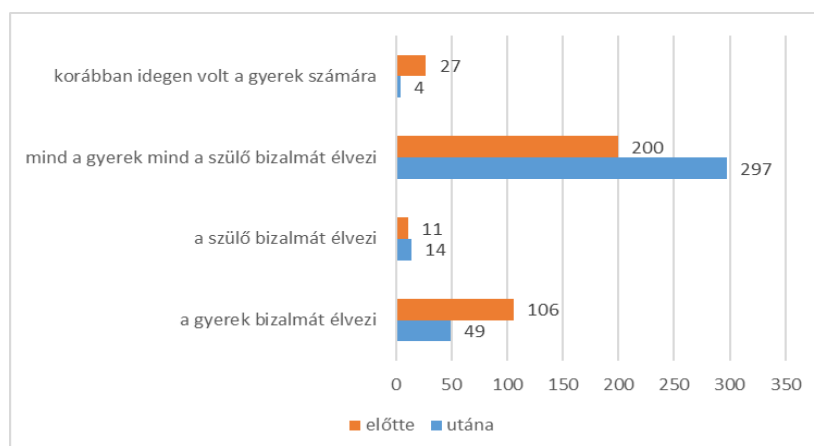
Az attitűdvizsgálat során arra voltunk kíváncsiak, milyen attitűdök, fantáziák, sztereotípiák jellemzik a résztvevőket, ill. a program mennyiben képes ezek korrigálására, pontosítására. Az „előtte” és „utána” kérdőívek 1-től 5-ig kérdései ugyanazok voltak, amiket a képzés előtt és után töltöttek ki a résztvevők.

1. Véleménye szerint a gyerekeknek mekkora szerepük abban, hogy szexuális visszaélés áldozatává válnak?

Az első kérdés tulajdonképpen az **áldozathibáztatásra** vonatkozott, ezen belül a gyermekek ellen elkövetett abúzusok áldozatainak hibáztatására. A képzés előtt a válaszolók nagy része (316; 87%) a felnőtt felelősségét hangsúlyozta, míg egy kisebb részük (45; 12%) a gyermek és a felnőtt közös felelősségét. A képzésen nagy hangsúly van azon, hogy a gyermek nem kompetens ebben a helyzetben, kizárólag a felnőtt felelőssége a gyermek elleni visszaélés! Ennek hatására a teljes mértékben a felnőtt felelősségét valló válaszok száma emelkedett (93%-ra), míg a gyermek és felnőtt közös „döntéséről” szóló válaszok aránya majd a felére csökkent (7%-ra). A statisztikailag nem szignifikáns válaszok változása is érdekes: a képzés után a bizonytalan válaszok csökkentek (3-ról 1-re), a csak gyermeket hibáztatók száma eltűnt (1-ről 0 lett). Hangsúlyozni kell azonban, hogy a képzésekre nyilván olyan személyek jelentkeztek, akik különböző mértékben, de eleve elkötelezettek a téma, a gyermekek biztonsága iránt, így ezek az adatok a társadalom egészében rosszabbak.

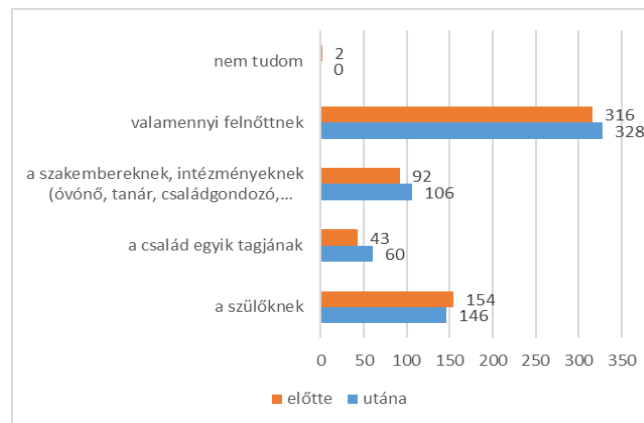
2. Ismereteim szerint a gyerekek elleni szexuális visszaélést elkövető:

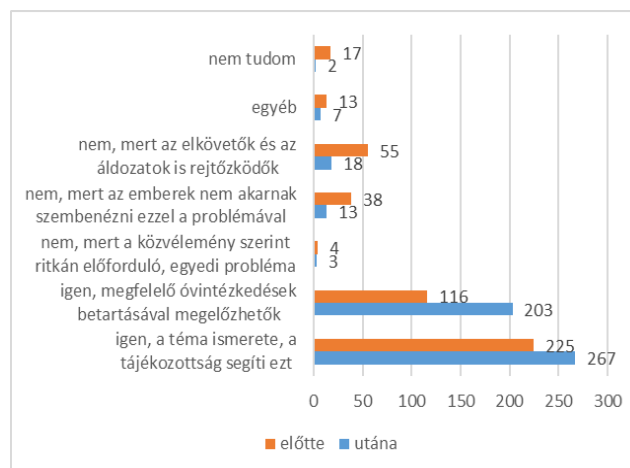
A következő kérdésben arra voltunk kíváncsiak, hogy milyen ismeretek, tudások, elképzelések élnek a résztvevőkben az elkövetőknek a gyermekekkel való kapcsolatát illetően. Hiszen fontos tisztában lenni, hogy a szexuális visszaélést elkövető felnőttek milyen módon, hogyan kerülhetnek eleve a gyermekek közelébe, honnan ismerik őket. Bár a program hangsúlyozottan nem foglalkozik az elkövetőkkel (miért teszik stb.), a megelőzés szempontjából elengedhetetlen ennek a kapcsolatnak a tisztázása. A válaszok tulajdonképpen eleve helyes ismeretekről árulkodnak, miszerint **az elkövetők legnagyobb része nem „rosszarcú idegen”,** hanem olyan személy, akit a gyermek ismer, akivel kapcsolatban áll, aki emiatt könnyen tud vele bizalmi kapcsolatot kiépíteni és ezzel visszaélni. A résztvevők számára általában meglepőbb és megdöbbentőbb volt az a statisztikai tény, hogy az elkövetők nagy része a szülőket is jól ismeri, és akár bizalmukat is élvezzi. Pl. éppen ezért bízzák rá a gyermeküket, hagyják vele kettesben stb. Ezt mutatja az „utána” válaszokban a „mind a gyerek, mind szülő bizalmát élvezzi” válaszok megnövekedése, és „a gyerek bizalmát élvezzi” válaszok csökkenése. Ez a változás megfelel annak, amire a program törekszik.

3. Véleménye szerint kinek a felelőssége megóvni a gyerekeket a szexuális visszaélésektől?

Ennél a kérdésnél több választ is bejelölhetettek a résztvevők. Ahogy látszik, az arányok jelentősen nem változtak, és örömteli módon a **valamennyi felnőtt felelőssége** mellett érvelő program üzenete átment. A család egyik tagjának felelősségi szintje emelkedett, a szülőké csökkent, ami arra utal, hogy a résztvevők megértették, nem csak a szülők felelőssége a gyermekek védelme.

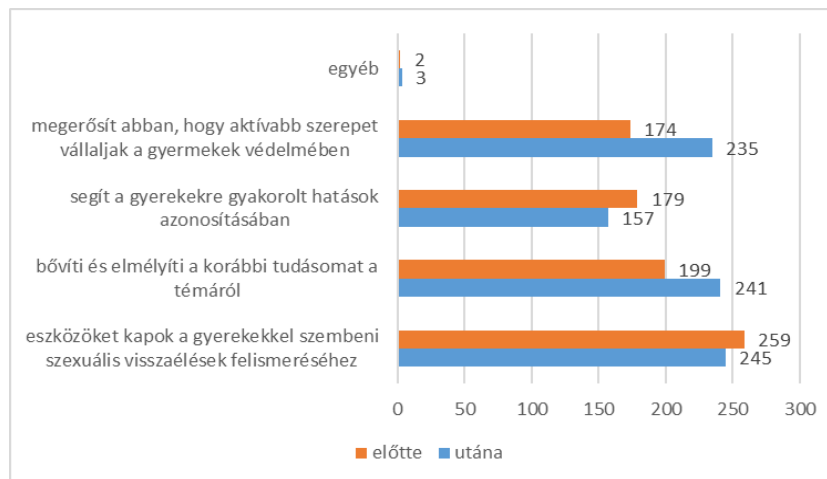
4. Mit gondol arról, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélések, bántalmazások megelőzhetőek-e?

Ennél a kérdésnél is többféle válasz megjelölésére volt lehetőség. Ez az egyik legfontosabb kérdése a kérdőívnek, mert fontos problémát feszeget: lehet-e változtatni a jelenlegi állapoton vagy sem? Azaz az igenek vagy a nemek győznek? Jól látható a válaszok alakulásánál, hogy a program a nemektől egyértelműen az igenek felé billentette a mérleget. A „nem tudom” válaszok, azaz a bizonytalanok száma lecsökkent a képzések után. A három „nem...” válasz is lecsökkent, ebből kettő majdnem a harmadára. Az elsajátított készségek és magabiztosság megszerzését jelzi, hogy a két „igen...” válasz száma megemelkedett, az **óvintézkedések betartásának pozitív hatására, a megelőzés lehetséges voltára** vonatkozó (ami a program fő eleme!) a duplájára nőtt.

5. Ettől a tréningtől azt várom, hogy:

Ennél a kérdésnél is több lehetséges választ lehetett megjelölni. A kérdés a programmal kapcsolatos elvárásokra és a várakozások beteljesülésére vonatkozik. A program számunkra két legfontosabb célja, az **aktivitás megerősítése és a tudásanyag egyértelműen nőtt**. Két olyan elvárás is volt, ami a résztvevők részéről felmerült, azonban nem képezte a képzés anyagát: hiszen nem a megtörtént szexuális visszaélés utáni teendők a kézés célja (ez fontos, de a szakemberek dolga!), hanem eleve az olyan helyzet kialakulásának megelőzése, amiben visszaélés előfordulhat.

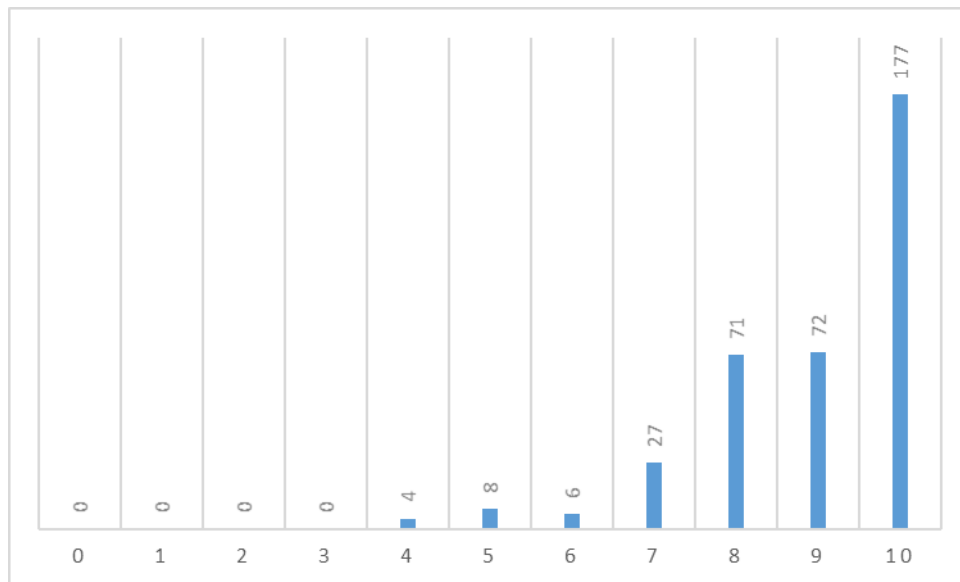
ÖSSZEFOGLALVA, a program előtt és után adott válaszok összehasonlítása alapján a képzés egyértelmű attitűdváltozást okozott a résztvevők nagy részében. Először is, tisztázódott, hogy az elkövetők nagy része nem csak a gyermek, hanem a szülők bizalmát is élvezi. Egyértelműsödött, hogy a szexuális visszaélés csakis az azt elkövető felnőtt felelőssége, döntése, akarata, hiába hivatkozik arra utólag, hogy a gyermek is „benne volt”. Megerősödött az a véleménye a résztvevőknek, ami egyben a program hitvallása, hogy a gyermekek biztonságának megóvása minden felnőtt feladata, és hogy erre egy ilyen vagy hasonló program elvégzése után valamennyi felnőtt képessé is válhat. Megerősödött – és esetenként kialakult – az a hit a résztvevőkben, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett visszaélések megelőzhetők, számuk csökkenthető aktív és tudatos civil magatartással.

3. A program értékelése a résztvevők által

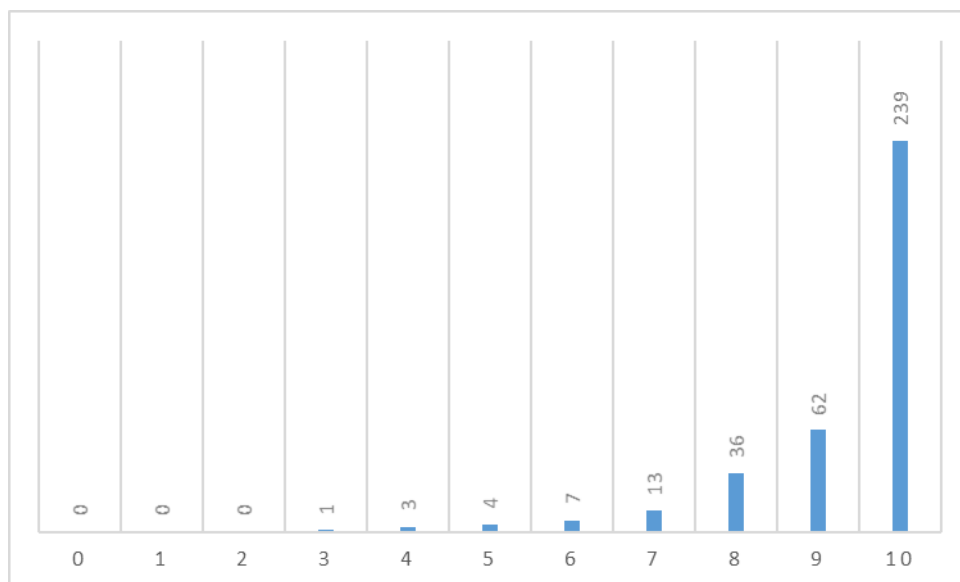
Az „utána” kérdőív 6-tól 8-ig kérdéseiben arra voltunk kíváncsiak, hogy a résztvevők hogyan értékelik a programot magát, a trénereket ill. kinek ajánlanák a programot.

6. A tréninget az alábbi skálán így értékelném (0 – egyáltalán nem volt hasznos, 10 nagyon hasznos volt)

Magának a tréningprogramnak az értékelése a 365 válasz alapján **9,0 pont a 10,0-ből.**

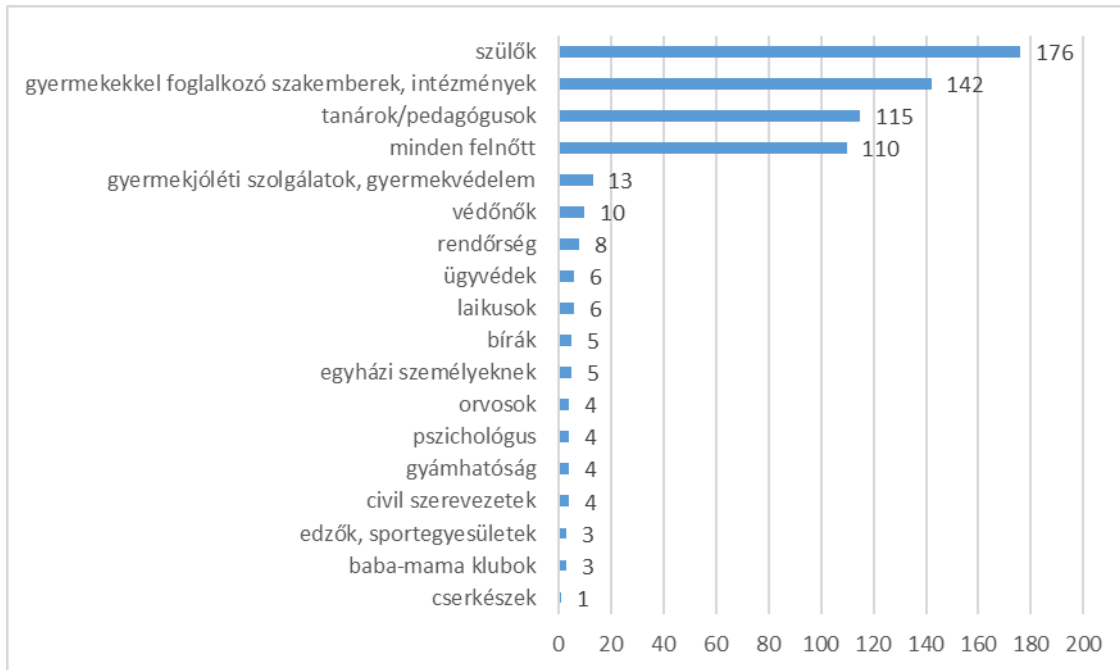
7. A tréner felkészültségét így értékelném (0 –nem volt felkészült, 10 nagyon felkészült volt)

A tréner felkészültsége a 365 válasz alapján **9,3 pont a 10,0-ből.**

8. Kinek ajánlaná ezt a programot, és miért?

A kérdésre adott válaszokat a gyakoriságuk szerinti sorrendben közöljük. Jól látszódik, hogy kiemelkedik négy csoport a sokféle válaszból, a szülők, gyermekekkel foglalkozó intézmények és szakemberek, a tanárok és „minden felnőtt”. Az első három csoport a program célcsoportjait jelenti, úgyhogy a résztvevők véleménye megegyezik a programot lebonyolítók véleményével. A „minden felnőtt” pedig a program egyik lényege, annak kiemelése, hogy gyermekeink védelme közös felelősségünk, és minden felelősen gondolkodó és tudással felvértezett felnőtt tud tenni a gyermekek szexuális abúzusának megelőzéséért.

„ELŐTTE” kérdőív

- Véleménye szerint a gyerekeknek mekkora szerepük abban, hogy szexuális visszaélés áldozatává válnak?
 - teljes mértékben a gyerekeken múlik
 - részben a gyerek, részben a felnőtt döntésétől függ
 - teljes mértékben a felnőtt a felelős
 - nem tudom
- Ismereteim szerint a gyerekek elleni szexuális visszaélést elkövető:
 - a gyerek bizalmát élvezi
 - a szülő bizalmát élvezi
 - mind a gyerek mind a szülő bizalmát élvezi
 - korábban idegen volt a gyerek számára
 - nem tudom
- Véleménye szerint kinek a felelőssége megóvni a gyerekeket a szexuális visszaélésektől? (több válasz is lehetséges)
 - a szülőknak
 - a család egyik tagjának
 - a szakembereknek, intézményeknek (óvónő, tanár, családgondozó, gyermekorvos, stb.)
 - valamennyi felnőttnek
 - nem tudom
- Mit gondol arról, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélések, bántalmazások megelőzhetőek-e?
 - igen, a téma ismerete, a tájékozottság segíti ezt
 - igen, megfelelő óvintézkedések betartásával megelőzhetők
 - nem, mert a közvélemény szerint ritkán előforduló, egyedi probléma
 - nem, mert az emberek nem akarnak szembenézni ezzel a problémával
 - nem, mert az elkövetők és az áldozatok is rejtőzködők
 - egyéb, mégpedig:
 - nem tudom
- Ettől a tréningtől azt várom, hogy (több válasz is lehetséges):
 - eszközöket kapok a gyerekekkel szembeni szexuális visszaélések felismeréséhez
 - bővíti és elmélyíti a korábbi tudásomat a témáról
 - segít a gyerekekre gyakorolt hatások azonosításában
 - megerősít abban, hogy aktívabb szerepet vállaljak a gyermekek védelmében
 - egyéb, mégpedig:
- Nem
 - férfi
 - nő
- Életkor
 - 18 – 30 év
 - 31 – 45 év
 - 46 – 60 év
 - 61 év felett

8. Lakóhely:
- Budapest
 - Nagyváros (100 ezer fő felett)
 - Város (30-100 ezer fő)
 - Község (5 ezer -10 ezer fő)
 - Község/ tanya (5000 fő alatt)
9. Jelenlegi munkahelyem:
- bölcsőde
 - óvoda
 - általános iskola
 - középfokú iskola
 - gyermekvédelem
 - egészségügy
 - más, mégpedig:.....
10. Foglalkozásom:
- Dada/bölcsődei gondozó
 - Egészségügyi dolgozó
 - Tanár
 - Pszichológus
 - Orvos
 - más, mégpedig:.....
11. A programban:
- Szülőként
 - Nagyszülőként
 - Laikus érdeklődőként
 - Szakemberként (magán érdeklődésből)
 - Szakemberként (egy szervezet delegáltjaként)veszek részt
12. A családban élő 0-14 évesgyermek szára:.....
14-18 évesgyermek szára:.....

Köszönjük, hogy válaszolt a kérdésekre!

A felmérés eredményét a program zárását követően (váratóan 2016. májusában) tesszük közzé honlapunkon.

Dátum:, 201X.....

Csoport száma:.....

„UTÁNA” kérdőív

- Véleménye szerint a gyerekeknek mekkora szerepük abban, hogy szexuális visszaélés áldozatává válnak?
 - teljes mértékben a gyerekeken múlik
 - részben a gyerek, részben a felnőtt döntésétől függ
 - teljes mértékben a felnőtt a felelős
 - nem tudom
- Ismereteim szerint a gyerekek elleni szexuális visszaélést elkövető:
 - a gyerek bizalmát élvezi
 - a szülő bizalmát élvezi
 - mind a gyerek mind a szülő bizalmát élvezi
 - korábban idegen volt a gyerek számára
 - nem tudom
- Véleménye szerint kinek a felelőssége megóvni a gyerekeket a szexuális visszaélésektől? (több válasz is lehetséges)
 - a szülőknak
 - a családgyik tagjának
 - a szakembereknek, intézményeknek (óvónő, tanár, családgondozó, gyermekorvos, stb.)
 - valamennyi felnőttnek
 - nem tudom
- Mit gondol arról, hogy a gyermekekkel szemben elkövetett szexuális visszaélések, bántalmazások megelőzhetőek-e?
 - igen, a téma ismerete, a tájékozottság segíti ezt
 - igen, megfelelő óvintézkedések betartásával megelőzhetők
 - nem, mert a közvélemény szerint ritkán előforduló, egyedi probléma
 - nem, mert az emberek nem akarnak szembenézni ezzel a problémával
 - nem, mert az elkövetők és az áldozatok is rejtőzködők
 - egyéb, mégpedig:
 - nem tudom
- Ettől a tréningtől azt kaptam, hogy (több válasz is lehetséges):
 - eszközöket adott a gyerekekkel szembeni szexuális visszaélések felismeréséhez
 - bővítette és elmélyítette a korábbi tudásomat a témáról
 - segített a gyerekekre gyakorolt hatások azonosításában
 - megerősített abban, hogy aktívabb szerepet vállaljak a gyermekek védelmében
 - egyéb, mégpedig:
- A tréninget az alábbi skálán így értékelném (0 – egyáltalán nem volt hasznos, 10 nagyon hasznos volt):
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- A tréner felkészültségét így értékelném (0 –nem volt felkészült, 10 nagyon felkészült volt):
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
- Kinek ajánlaná ezt a programot, és miért:

Köszönjük, hogy válaszolt a kérdésekre!

A felmérés eredményét a program zárását követően (váratóan 2016. májusában) tesszük közzé honlapunkon.

Dátum:, 201X..... Csoport száma:.....

